

Scenarijus Kalėdiniam vaidinimui „Pasiklydusios pasakos“

- I vedėjas Jau žaisliukai pakabinti,
 Jau žalia eglutė spindi,
 Ji matyti iš toli!
 Ir maži, ir dideli
 Tuoju sveteliai susirinks.
- II vedėjas Mes sulauksime svečių?
- I vedėjas Ir netrukus. Jau girdžiu
 Smagų klegesį aplink.
(sueina visi veikėjai)
- II vedėjas Žinau-
 Jūs atėjot,
 Labai pasiilgę
 Pasakos.
 Juk laukiate pasakos?
 Juk norite pasakos?
- I Snaigė Ir kokią čia pasaką
 Šiandien pasekti -
 Gal tą,
 Kur sapnavot praėjusią naktį?
 Ar tą, kuri vakar iš pačio ryto
 Snieguolių pūku
 Ant delniuko nukrito?
- II Snaigė O gal - apie lietų?
(paslaptinčiai)
 Kai pradeda lyti,
 Nepaprastą skėtį
 Išskleidžia katytė...
- III Snaigė Bet scenoje tematot
 Tik vargšus artistus,
 Vieni jie pasakos
 Sekt neišdrįsta!
 Nes miškas,
 Paukštelių, žvėrelių pulkai *(mosteli į veikėjų ranka)*
 Nori, kad pasaką
 Rastų vaikai!
- IV Snaigė Pasaulis juokiasi, paspendęs savo tinklą
 Ant žemės vieškelių, takelių ir takų.
 Klausau, ką Pasaka man gieda kaip lakštingala,
 Pasauliu netikiu, o Pasaka tikiu.

V Snaigė *(linksmi)*
 Jei tikite pasaka,
 Turit suprasti,
 Kad šiandien
 Ją reikia patiems susirasti!
(Veikėjai išsibėgioja į užkulisius.)

(Į sceną įeina pasipūtusi Princesė, paskui ją eina Karalius ir Karalienė)

Karalienė Ak, vargšele tu mana, nusiminusi,
 Ko širdelė plaka taip, ko kankinasi?
 Pabučiuosiu aš tave tučtuojau!...

Princesė Nieko aš nenoriu jau!
 Nenoriu, nenoriu, nenoriu, nenoriu!

Karalius Reikėtų priaugti tau svorio!

Princesė Palikit ramybės mane!

Karalienė Ar vakar buvai tu madų salone?

Princesė Nei vakar, nei šiandien,
 Nei ryt aš ten neisiu!

Karalius Suvalgyk, dukrele,
 Šviežių sodo vaisių...

Princesė Nenoriu, nenoriu, nenoriu, nenoriu!

(Dainuoja)

Karalienė Ak, vargšele tu mana, nusiminusi,
 Ko širdelė plaka taip, ko kankinasi?
 Pabučiuosiu aš tave tučtuojau!...

Princesė Nieko aš nenoriu jau!

Karalius Dukružėle tu mana, nusidietinusi,
 Gal suvalgysi saldainį šį mėtinį?
 O gal daktarą pakviesti geriau?

Princesė Nieko aš nenoriu jau!

Karalienė Princesėle, tu mana karalaitiška,
 Jaunikaitį išsirink sau šiuolaikišką.
 Ir vestuvės bus triukšmingos tuojau...

Princesė Nieko aš nenoriu jau!

Karalius Išleisiu už vyro tave ir bus baigta!

Princesė Tuomet... Tuomet aš nušoksiu nuo laiptų!

Karalius Ai!... Išpersiu tau kailį!

Princesė Atrodytų dailiai!...

Karalienė Užteks, nusibodo, gana. Sena kaip pasaulis daina!
Pakvieskit jaunikį ir viskas!
(Ieina pasipūtęs jaunikis)

I Snaigė Na ir jaunikis!
Su ūsais juodais ir smailiais.
Ir pasirėdęs keistais skarmalais...
Atrodo ispanas...

II Snaigė Įbėgo lyg bulius pasiutęs.
Tik rankom mosuoja...
Ir kliūna jam koja už kojos.
Akis išpūtęs į princesę spokso
Ir styro ant galvos jam juodas kuokštas.

III Snaigės Žiūrėk, išsižiojo kaip trys begemotai!

IV Snaigė Tikriausiai susiruošė viską praryti...

V Snaigė Ne, ne. Jis ruošiasi kalbą sakyti....

Jaunikis Labadre dienadre,
Ašdre esadre Jaunikadre!

Princesė Nesuprantadre!

Karalienė Puikus jaunikaitis, tik pažvelk, dukrele!

Princesė Nuo jo man dantį gelia!

Jaunikis Oho! Jūsadre grožybadre manadre pritrenktadre!
Todadre ašadre noradre jūsų rankadre!
Būkadre manadre žmonadre! A?

Princesė Niekadadre!

Jaunikis Oho ho! Pažvelkadre į manadre!

Princesė Fu!

Jaunikis Ooo! Esadre labadre gražadre!
Ir dadre turtingadre!
Ašadre noradre tau parodadre koridadre! Einadre!

II Snaigė Oi, koks tas jaunikio šokiadre.
Lyg kas jam negeradre darytūsi...

V Snaigė Ir kuradre jis taip šokti išmoktadre?

(Kol jaunikis šoka, princesė pabėga. Apsižiūrėję, Karalius, Karalienė ir Jaunikis puola jos ieškoti salėje, tarp žiūrovų. Tuo tarpu Princesė bėga per mišką. Ji sušąla ir bestirendama pamato Snieguolės.)

Princesė Kas jūs?

Snieguolės Mes Snieguolės.
(Jos iš eilės prisistato.)

Darbštuolė, Gudruolė, Puikuolė, visai ne Šykštuolė, Mažylė, šiek tiek Pavyduolė, Keistuolė.

Princesė Oi kiek jūsų daug! *(Skaičiuoja)* Viena, dvi, trys... Aštuonios.

Snieguolės Aštuonios? Negali būti...
(Apsidairo ir pamato po egle knarkiantį nykštuką)

Darbštuolė Kas jis toks?

Gudruolė Kaip jis čia atsirado?

Puikuolė Ko jam čia reikia?

Visai ne Šykštuolė
Pažadinkim jį ir jo paties pasiklauskim.

Mažylė Jis toks mielas...

Snieguolių choras

Ei, kelkis, kas tu toks esi,
Pūgos ir sniego spindesy,
Žiemos įstatymo vardu,-
Pasisakyki, kas gi tu?
(Nykštukas pabunda.)

Nykštukas Aš vienišas liūdnas Nykštukas.
Aš neturiu namų.
Aš neturiu savo šaukšto.
Aš neturiu savo lėkštelės.
Aš neturiu lovelės.
Aš neturiu savo pirštinaičių-
Nė vienos, nė vienos...

Darbštuolė Jis visai nieko neturi!

Visos Koks nelaimingas!

- Gudruolė O kur tavo namai, kur tavo mama?
- Nykštukas Neturiu, niekada neturėjau...
- Keistuolė O kur ji? Ar paliko tave, kai buvai visai mažas?
- Nykštukas Aš gi pasakiau – aš niekada neturėjau mamos. Mane pagimdė tėtė!
- Mažylė Tai baisu! Jis neturėjo mamos! Jį pagimdė tėtė!
- Šiek tiek Pavyduolė Tai kur tavo tėtė?
- Nykštukas Tėtė? Jis... Jis... Jis niekada man nė grikių košės neišvirė... Ir aš... Aš... Aš pabėgau iš namų, kad nenumirčiau iš bado.
- Snieguolės Nykštuk, nenusimink. Gal mes padėsime surasti tau kitą tėtį...
(*Į sceną įleikia katinas rėkdamas*)
- Katinas Slėpkitės greičiau! Dangus griūva!
(*Snieguolės, Princesė ir Nykštukas išsilaksto, šaukdami Katino žodžius. Katinas apsidairo, nesuprasdamas kas vyksta, gūžčioja pečiais.*)
- Katinas Dangus griūva?
(*Nuo triukšmo prabunda po egle miegojęs kiškis*)
- Kiškis Kas griūna? Kur griūna?
- Katinas Dangus griūva.
- Kiškis Kas tau sakė?
- Katinas Snieguolės ką tik šaukė, ar negirdėjai? Baisoka...
- Kiškis Tai bėgam tada.
(*Bėga abu, sutinka lapę, kuri ruošiasi pietauti.*)
- Lapė Kokios skanios žuvelės. Tai skaniai papietausiu... (*Pamato katiną, kiškį*)
Kur skuodžiat kaip akis išdegę?
- Katinas, kiškis Dangus griūva, bėkim lape.
- Lapė Mmm?! Bėkit, lėkit... O aš iš paskos seksiu. Tai nelaimė!
(*žvėrys nubėga, o lapė lieka*)
Tai kvaišeliai. Nei čia griūva, nei čia ką...
(*Prisėda, ruošiasi valgyti ir ateina vilkas*)
- Vilkas Labas, Kūmute. Kas čia, Kūmute, taip skaniai kvepia?
(*Lapė slepia krepšį už nugaros.*)
- Lapė Nežinau. Pagalvokime kartu, kas čia taip kvepia?

(Suka galvas ir nosis į vieną pusę – uosto, į kitą pusę – uosto....)

Abu Niekas nekvepia! (*Gūžčioja pečiai*)

Vilkas Man atrodo, Lapute, kad tavo krepšelyje kažkas kvepia. Gal vištytė?

Lapė Visai ne vištytė, tai žuvytė...

Vilkas Ū-ū-ū... Aš toks alkanas, duok, Lapute, kelias žuveles.

Lapė Ką tu? Neduosiu! Aš tris dienas ant ledo tupėjau. Vieną dieną nēr, antrą - nēr, o trečią dieną tik uodega pasunkėjo ir tai tik kelias žuveles ištraukiau...

Vilkas Reikia ir man pamėginti. Bėgu ir aš gaudyti. O kur ežeras? Kur eketė?

(Lapė parodo, vilkas nubėga prie eketės.)

O dabar atsisėsiu, įmerksiu uodegą į vandenį ir lauksiu.... Kibkit, žuvelės, didelės ir mažos...

(Mišku eina Raudonkepuraitė. Pamačiusi vilką, ima jį erzinti)

Raudonkepuraitė Tai ką, Vilke, Lapės pasakomis patikėjai? Uodegą į eketę įmerkei? Na ir kvailas gi tu... Žuvis matysi kaip savo ausis be veidrodžio. Tupėsi čia iki pavasario, kol ledas ištirps ir uodegą galėsi ištraukti...

(Raudonkepuraitė juokiasi, o vilkas iš pykčio bando ištraukti uodegą iš eketės. Galiausiai ši nutrūksta)

Vilkas Ot velnias! Ir neėdęs ir be uodegos likau! Na dabar laikykis! Už viską teks atsakyti. Kur tavo pyragėliai?

Raudonkepuraitė Cha! Pyragėlių užsimanė. Mama seniai jau tokiais niekais neužsiima.

Vilkas Tuomet pasakyk, kur tavo senelė gyvena.

Raudonkepuraitė O kam tau senelė? Ji irgi bandelių kepti nemoka.

Vilkas Vargšė mergaitė.... Alkana kaip ir aš... Klausyk, o kokia šiandien diena? Ar ilgai dar teks pavasario laukti, kol žmonės aveles į laukus išgins?

Raudonkepuraitė Apie kokį pavasarį tu paistai? Dar tik Kalėdos.

Vilkas Kas, kas? Kalėdos? Taigi kiekvienais metais Kalėdų proga raganos kepa pyragus ir kelia puotą. Eime, gal ir mus pavaišins... Jauti kaip kvepia?

(Pasigirsta bildesys)

Katinas Dabar tai tikrai dangus griūva!

Vilkas Tylėk tu! Koks dangus? Juk šiandien Kalėdos. Tikriausiai tai Kalėdų senelis beldžiasi.

Kalėdų senis O ho ho... Kiek čia jūsų daug susirinko. Matau, kad manęs laukėte. Pyragais kvepia...

- Visi Laukėm, seneli, labai laukėm.
- Vilkas Ir dovanėlių laukėm.
- Kalėdų senis Oi, dovanas tai rogėse palikau. Ai, kaip nugarą skauda. Pavargau, sukaitau, kol pas jus atkeliavau. Kad taip kokį padėjęją įsitaisius...
- Nykštukas Seneli, aš galiu būti tavo padėjęju. Aš neturiu namų, neturiu
Man nereikia jokių dovanų... Gal galėtum būti mano tėčiu ir pasiimti mane kartu su savimi?
- Kalėdų senis Bėk, sūneli, atnešk žaisliukus iš rogių. Padėsite man jas išdalinti.

(Nykštukas atitepia dovanų maišą, padeda išdalinti „dovanas“)

- I vedėjas Štai Kalėdos atskubėjo
Ir gera žinia atėjo,
Kad Senelis į svečius
Eina pas visus vaikus.
- II vedėjas Kol Senelis atskubės,
Mūs dainelė nuskambės.